

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Codex traditionvm Corbeiensivm

Falcke, Johann Friedrich

Lipsiae ; Gvelpherbyti, 1752

§. 48. De bonis traditis in villa Scherva in pago Hessi Saxonico, et de Sancto Meinulfo, fundatore Monasterii Bodecensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36114

Ab anno
826 usque
853 im-
perante
Hudo-
uico et

§. 47.

Tradidit *immadus comes* (b) quiddid habuit in uilla *lithingi* (c) in pago *falcken* testef *thuring comes* (d) *amalung comes* (e) fime bado uuilheri tanchard ethelin uuulhard uulfmer thiadric bernhard hildiuard reinheri albmer.

§. 48.

Tradiderunt duo fratres *arnulf* et *beiu* pro patre suo *meinulfo* quiddid habuerunt in *scherua* (f) testef bodo fibold uuicmer eilhard *uuicric* herimer *bennic*

Waldge-
resleuo.

fuerit non liquet. Testante nostro Registro ea erat in *Northburingia*. Similitudinem eadem villa habet cum Fallersleben, quarum altera olim fuit haud ubi procul Helmstadio, altera non procul ab oppido Afchersleben. Felgeleben iacet inter Salza et Barby, atque hæc nostra villa videtur.

(b) De comite *Immado* vid. supra §. 4. not. (h) et §. 42. not. (s) ubi diximus, eum probabiliter ad stemma Widikindeum esse referendum. Fortassis *Immado* hic filius *Widekindi* natu maximus erat. Et sane illustris Jo. Georg. ab *Eccard*, si adhuc in viuis foret, de hoc minime dubitaturus esset.

(c) De pago *Falben* intra ducatum Brunswicensem et episcopatum Hildesensem vide supra §. 35. not. (D) ubi, *Lithingi* villam, *Ledingen* in ducatu Brunswicensi vicum in inspectione *Barum* esse, asseruimus.

(d) De comite *Thuringo* vid. supra §. 42. not. (P) (Q) et (R)

De comi-
te *Amalungo*.

(e) *Amalungum comitem* inter progenitores ducis Saxonie *Hermanni Billingi* esse referendum, infra §. 92. et §. 125. demonstrabimus. An *comes Amalung* hoc tempore comitatum suum habuerit vel in pago *Falben*, vel in pagis eidem contiguis, *Salzgerwe* et *Flotvvita*, de quibus infra copiosius, non liquet.

De villa
Scherua
et *S. Meinulfo*.

(f) Supra §. 41. Bruno quidam, quem, quantum coniectura auguramur, fratrem ducis *Ecberti* fuisse asseruimus, in villa *Scherua* duas partes mansi tradiderat. Iam addunt *Arnulf Beiu* et *Aldger* quaedam, et infra §. 77. *Wichmannus* quidam, et §. 327. *Thiadhardus* etiam, ita large et effuse eadem ex villa sua munera cumulant, ut tandem abbatia nostra officium quoddam in villa eadem acquisuerit, de quo in *Historia Corbeicensi* fusius agemus. Iam quæri potest, quisnam hic *Meinulfus* fuerit, pro quo filii bona sua in *Scherua* tradiderunt. Quodsi adfirmamus, *Meinulfum* fuisse filium *Brunonis* Angariorum ducis, apertissime et planissime statim quætionem motam explicasse videmur. Sed ulterius quærendo instari potest, an hic *Meinulfus* a *S. Meinulfo*, conditore monasterii *Bodecensis* in episcopatu *Paderbornensi*, diuersus fuerit? Ut ergo rem obscuram et tenebrosam, nec omnibus satis perspectam, patefaciamus, quærendum est primo, quisnam *S. Meinulfus* fuerit, ut planum fiat, an ille cum nostro *Meinulfo* vnus idemque sit, nec ne. Audiamus ergo primum *Gobelinum Perfonam* in *Cosmodromio* ætate VI. cap. 40. Tom. I. *Script. Rer. German.* *Meibomii* f. 240. ita differentem: *Carolus postquam Westphalos subegit, S. Meinulphum de fonte leuauit, et matrem eius Wichtrud dictam, patre eius iam defuncto, in suam protectionem recepit: quoniam frater mariti defuncti vim stupri sibi conabatur inferre. Hic Meinulphus nobilibus parentibus exortus, archidiaconus in ecclesia Paderbornensi, de bonis paternis monasterium monialium, seu canonicarum regularium, in villa Vodicken (lege Boddicken) Paderbornensis diocesis, fundauit et dotauit, quod usque ad tempora nostra perdurauit: nunc vero non hostium incurso forinseco, sed tinea attenuatum intrinseca, desolationi proximum est. Meinulphus post mortem et in vita miraculis claruisse legitur; et natalis dies eius quinta die mensis octobris in diocesi Paderbornensi celebratur. Hæc cum dictis conferenda est vita D. Meinulfi, quæ apud Browerum in *Siderib. Illustrib.* et *Surium* ad V. octobr. exstat, itemque *S. Meinulfi Vita Sigewardi*, quam possideo *MS&C*am. Ex hæc patet, *S. Meinulfum* circa annum 776 vel seqq. natum esse patre, e prima nobilitate Angaria potentissimo, et matre splendidissima *Wichtrud*, ad quam patre *Meinulfi* defuncto, cum fratre eius, (an *Widekindus* a nobis infra §. 104. not. (n) memoratus?) numina fœtorque Deos*

Deos adhuc colens, accederet, per vim supra eam comprimere voluit. Quod factum auersata mulier, ut primum e suppratoris manu euasit, Carolum M. e vestigio adit, et, qua angor inter lacrimas dictauit, libera voce prolocuta est, vindictam et tutelam a caesare petens. Atque ut imperatoris animum eo facilius inflecteret, MEINVLFFVM filium in caesaris conspectum secum adduxit. Carolus dictis eius obtemperans et MEINVLFFVM in tutelam suscipiens mandat, ut sacro lauacro ablueretur MEINVLFFVS, quia eodem nondum regeneratus erat. Quibus peractis caesar Meinulfum sacerdotibus erudiendum commendauit. Maturiore factum Meinulfum matrimonium contraxisse cum virgine aliqua nobili, non quidem addunt scriptores eius vitae; nihil tamen videmus, quod eius sanctitati obesse potuerit, etiam si hoc de eo suspicemur. Qui vitam eius sunt persecuti, referunt, eum postea praecclare sanctimonie bonaque indolis specimina dare cepisse, atque sacerdotibus Paderbornensibus fuisse adscriptum. Id utique fieri potuit ab eo, qui uxoris consortio orbatu fuerat. Hoc adfirmare licet, Baduradum, episcopum Paderbornensem, anno 836 eum in Galliam ablegasse ad Cenomanos impetratum reliquias S. Liborii. Haec etiam S. Meinulfus, ut illas ab episcopo Cenomanorum Albrico impetraret, in ecclesia S. Vincentii vouit, se in fundo patrimonii sui et ex paternis bonis virginum sacrarum monasterium in loco, qui dicitur *Bodicon*, erecturum. Id opus Meinulfus sequenti anno, voto sic urgente, aggressus est, condiditque monasterium Bodecense, inprimis vsus consilio atque auxilio Corbeiensium nostrorum, inter quos abbas Warinus eius consanguineus erat. Operi monasterii et basilicae absoluto superstes fuit. Nam ad 4 Id. nouemb. basilicam dedicari fecit, et id in caenobium virgines sanctimoniales, quas collegerat, introduxit. Haece peractis, Meinulfus nihil sibi sanctius fore fuit arbitratus, nisi ut religionem Christi inter Saxones disseminaret, et rudes hominum animos, quos aetas illa ex cultoribus numinum commentitiorum Christianos formabat, legibus Saluatoris nostri excoleret, quo in curriculo se adhuc per aliquot annos exercens tandem conatus fuit immortalis. Eum caelo illatum fuisse, speramus. His igitur omnibus ceterisque, quae de procuratoribus praedicti monasterii (quibus in circumiacentibus villis bona sua contulit, ut ex iis monasterio Bodecensi administrarent) atque de prouida dispensatione Meinulfi proferuntur, rite ponderatis, nemo negarit, S. Meinulfum egisse praepotentem atque diuitem dominum in monasterii Bodecensis regione. In hac ipsa villa *Scherua* reperitur. Incredibile ergo esse putamus, nostrum Meinulfum fuisse alium, atque S. illum Meinulfum, cuius filii in villa *Scherua* bona sine dubio paterna, abbatiae nostrae donarunt. Sed obiciens id forte nobis, dicunt et ipsi docti Paderbornenses, S. Meinulfum anno demum 847 fuisse mortuum, ex nostra vero traditione videri, Meinulfum tunc non amplius fuisse in viuis, cum haec tradebantur. Respondemus primo, ne tiquam id apparere ex traditione nostra. Infra enim exempla occurrunt, quibus demonstrari potest, filios pro patre, et patres pro filiis quaedam donasse, quamdiu patres filiique viuebant. Deinde fieri potuit, ut fama ad aures Arnulfi et *Beiu* sit perlata, patrem eorum, inter Cenomanos degentem, vitam cum morte commutasse, qua filii eius, fortassis natu maiores, ad promouendam salutem animae patris Meinulfi videntur permoti. Tandem vero biographi S. Meinulfi annum emortualem eius non exprimunt. Omnia ergo, quae attulimus, cum nullo melius conueniant, quam cum filio potentissimi in Angaria *Brunonis*, pro cuius filio S. Meinulfum tam diu habemus, donec euidentissime comprobetur contrarium. Haec autem noua opinio, simulac ea est certa, ad multas historicas veritates viam aperit. In praesens tantum afferemus, hinc definiri posse, quanam fuerit mater ducis *Ecberti*, auia *Luidolfi ducis* et abauia *Heinrici aucupis*. Recentiores Historici omnes eam *Gisela* seu *Hafalam* appellant. Ex dictis vero apparet, genuinum eius nomen fuisse *Wichtrud*; atque, ut tandem quaedam ad continuandam genelogiam S. Meinulfi nostri producamus, filius eius Arnulf idem videri fuisse, qui supra §. 45. in villa *Odnosheshus* in pago *Ahugo* abbatiae nostrae mansos duos tradiderat. Vterque vero, tam Arnulf quam *Beiu*, fratrem habuisse videntur *Wichmannum*, qui, §. 77. teste, in villa *Scherua* bona sua abbatiae nostrae donauit. *Beiu* filius esse videri *Beiu*, qui §. 237. in *Mulinhusen* quaedam tradidit. Arnulfi autem filius esse potuit *Eilbertus*, cuius filius *Haddoldus* in *Grimileshufen* (*Grimmelsen* ad *Dimolam*) §. 141. quaedam tradidit, in qua villa, in *Scherua* porro, et in *Rimbeke* etiam *Thiadhardus*, qui *Wichmanni* II filius videri fuisse, praeterea nonnihil largitus est §. 327. Hadoldi vero

Ab anno *bennic* hrotger tradidit *aldger* pro fratre suo andger in *schervua*
826 vsque testef uualdman helmdag halec gangi.
853 im-
perante
Hludo-
uico et

§. 49.

Tradidit uuihric pro fratre suo . . . di . . . in *odonbus* (g) mansum unum testef ecbert (h) hemnic pumi gerulf *mennio* fini meinheri tancuard dal *uuelp*.

§. 50.

Tradidit rotger de terra uirgaf quatuor in *lubttringi* (i) pro patre suo uuendildag testef sunt bald gheruad remmund.

§. 51.

Tradidit meinbold in *stockem* (k) de manso partes duas et in *ymmanbus* (l) in *pago suilbergi* (m) tertiam partem testef schard gerhard arnold alman uuocgil iuo thanger redold addo.

§. 52.

Tradidit adaluard in *stalo* (n) et in *alberteshuf* (o) quidquid ibi habuit in campis et filiis testef mennic erp nythard uuulfger ufo.

§. 53.

vero ex fratre pronepotes videntur esse *Haoldus comes*, *Fridericus* et *Bruno*, qui anno 952 monasterium Geseke fundarunt, inter quos Haoldus, nisi fallimur, propatruus *comitis Haoldi* in pago Nethga anno 1030 fuit, qui consanguineus erat Dodiconis comitis, ab his vero nobiles domini de *Warborg*, et nobiles domini de *Canslein*, testantibus diplomatis nostris, descendunt. Plura desiderantem ablegamus ad schediasma nostrum MSctum de *venerabili sanctitatis nomine in genealogiis virorum illustrium*. Interim vide infra §. 104. not. (n)

De villa
Oden-
hus.

(g) Cum hæc Wihric, quem supra sæpe nominauimus, donauerit, villa *Odenbus* erit nulla alia, quam Odenhusen in *pago Hessi*, de qua villa vide supra §. 39. not. (I) An Hildibertus, qui in eadem villa l. c. quædam tradidit, eius frater fuerit, nescimus. Videri poterat fuisse, quia litteræ d. et i. adhuc apparent. Ceteras detriuit verustas. Vna fane villa est, testante *Regifro* nostro villa Odenhus.

De Ec-
berto.

(h) An *Ecbertus*, ducis Ecberti filius et frater abbatis Warini, nondum notus? Nullum ex filiis celebratissimi illius ducis nomine patris insignitum fuisse, haud facile credendum. Fortassis ergo est ille, qui hic et in seqq. §. §. 138. 149. 155. 163. 170. 207. et 233. inter testes reperitur, et multis aliis antepositur, testium nomine laudatis.

De villa
Luthrin-
gi.

(i) *Lubttringi* villa in pago Auga erat ad Wiseram haud procul Corbeia. Dudum ea dicitur Luchteringen, pars diocesis Corbeiensis.

De villa
Stoc-
chen.

(k) *Stockem* hodie dicitur Stockheim ad fluuium Leinam in ducatu Grubenhagenico et in præfectura Rotenkirchen.

De villa
Imman-
hus.

(l) *Immanbus* villa hodie appellatur *Imbsen* in ducatu Grubenhagenico, ad Dominos de Stockhausen, hereditarios Marschallos abbatie Corbeiensis, referri solita.

De pago
Suilber-
gi.

(m) *Pagus Suilbergi* quondam fuit diffusus circa comitatus Dasselensis terras, quod quidem infra clarius patebit. Ergo is est quasi obex ante *pagum Logne*.

De villa
Stalo.

(n) De villa *Stalo* in *pago Auga* vid. supra §. 21. not. (k). *Stale* olim denotauit *vetustum*. Vnde *Stellingæ* dicti sunt sæculo nono *veterum senumue nati*.

De villa
Alber-
teshus.

(o) *Io. Letznerus* in *Historia Ludouici pii* cap. 33. et 52. ac in *Chronico Dasselensi* Lib. IV. cap. 6. natales dominorum de *Albaxen* ex Benedicto Laspone, Monacho Reinhusano, ita recenset: "Widekindus comes de Gleichen cognomine niger in prælio, quod Edelhardus dux Saxonie anno 771 cum Pipino rege Francorum non procul Iburgo in Westfalia commisit, hostem forti manu prostrauerat, ca-

pris